

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadó hivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve :
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható :

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak fizetéseiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség : Kapu-u. 60.

Értekezletni :

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Utóhang.

Brassó, június 21.

A leszavazott jegyzőkönyv aktái immár le vannak zárva. Minden, a mi történt, most már csak az el nem pusztuló emlékezeté, a mely a megsértett szívek mélyén lakozik, hogy mint érzés és gondolat irányt és hangulatot teremtsen tetteink számára. Az emlékezésnek ebből a szomorú kincséből a magyar sajtó is gyűjtögetett magának. A mily osztatlan volt az első fölindulás viharzó kitörése, olyan maradandó lesz bizonyára a sulyos arcúlités emlékezete is. Kell is, hogy a nemzeti közvélemény hűséges tolmácsa, a sajtó, ne csak egy alkalom pillanatnyi hangulatából villogtassa erős fegyverét, hanem készen tartsa azt későbbi idők számára, a mikor talán nemcsak keseregünk, de rombolnunk és alkotnunk is kell. Ám, ha az aktákat, az emlékezés örök megőrzésével, félre is tesszük, ajkunkról még egy utolsó visszhangnak el kell hangzania — az igazság érdekében.

A hazafias magyar sajtó, mint jól emlékezünk, mint egy ember szállott sikra elnyomott jogaink védelmére. A sulyos sérelem érzése a legnemesebb tollakat hozta rezgésbe s a magyar publicisztika legszebb hajtásai fakadtak a toll barázdavetései alól. De az örvendező és biztató magok mellett, fájdalom, akadtak éretlen szemek is, melyek fájó ellentétül szolgáltak a tárgyilagos s önzetlen hazafias felbuzdulásnak. Egy-két tekintélyes magyar lap a nemzeti érzés lángoló kifejezése mellett személyes természetű dolgokat is vegyített írásába. Az anyira fontos s e pillanatokban ünnepies harmóniába belezördítették az elfogultság kellemetlen hangjait. A gyalázatért, melylyel a magyarságot vakmerőn illették, egyes organumok vármegyénk főispánját tették felelőssé. Volt-e erre a disszonáns hangra szükségünk? Volt-e joguk e lapoknak ezt a hangot hallatni? Ezekre a kérdésekre akarunk felelni.

A nemzet magyarságának lelkes együltérzése fölemelő volt. A brassói magyarság lelkét is egyetlen érzésbe egyesítette. Ha lehetett még ellentét közöttünk, ez az ünnepi érzés mindent elenyésztett. Ugy volt, hogy ennek így kellett lennie, menten a személyi érdek és pártusák minden salakjától. Ilyen harmónia van a szívekben, — e ott szükség személy ellen való zárása? Ha itt van az ellenség, a mely legerősebb várunkból, az édes anyanyelv törhetlen várából akar bennünket kivenni, nem méltatlan cselekedet-e olyan férfit támadni, a ki érzésben és gondolatban azonos velünk? Ilyenkor el kell némulnia a jogos felháborodásnak is; mennyivel inkább annak, a mit a hazafias szenvedély vakságán kívül semmi sem indokol?

De utoljára ez a személyes támadás egész alaptalan is. Mi, a kik éber szemlélői, sőt részesei is vagyunk a lefolyó küzdelmeknek, tisztán tudunk ítélni. És a nyugodt öntudat igazságával merjük állítani, hogy vármegyénk főispánja nemcsak méltóságával, de nemes érzéseivel is előttünk jár. Mi nagyon jól tudjuk s a legnagyobb szenvedély sem képes elfeledtetni velünk, milyen mély és igaz hazafiság tükröződik vissza az ő minden cselekedetében. Vagy elfelejthetjük-e igazságos lélekkel, mekkora tért foglalt az ő hazafias munkája a mi magyarságunk számára? Vagy oly messze volna a szászhermányi választás? Olyan messze a brassói városkapitány kinevezése? Olyan lényegtelen a nemzet jelvényeinek és színeinek bátor és erélyes megvédése? A ki mindezeket és sok más egyebet is, melyek nem folyhatnak le a nagy nyilvánosság előtt, melyeket ép a hazafiság érdekében nem is lehet tárgyalni, tárgyilagos ítélettel bírálja, az méltán fájlalhatja a magyar sajtó egy részének igaztalan tulzásait.

Igen természetes s bizonyára nem is fog senki rajta csodálkozni, hogy a főispán sem ruháztatott föl csodás hatalommal, hogy mindent végezhessen, a mit talán végezni szeretne.

S még kevésbbé áll hatalmában mint embernek, hogy tetteinek olyan formát adjon, a mely minden érdeket s minden érzést kielégít. Csak a fékezhetetlen ellenzés és ellenszenv várhat mindent egy embertől, a ki különben a legnemesebb hazafias ihlettől van áthatva, de mint politikai tényezőnek higgadtnak, tárgyilagosságnak és előreátónak kell lennie.

Ám a főispánnak erre a védelemre nincs szüksége. E sorok sem azért íratnak. Valamint ő az igazságért fárad, mi is csak az igazságot akartuk szolgálni e sorokkal. S ha a védelem és igazság e pillanatban összekerül, az csak megnyugtatta lelkiismeretünket, mely egyedül a közért, a magyarságért, a nemzet szent javaiért érez.

Belföld.

Brassó, június 21.

A király, Wesselényi Miklós br. szilágymegyei főispánnak, az Erdélyi Múzeum Egylet alelnökévé történt választását jóváhagyta.

Fejérváry Géza br. honvédelmi minisztert Pécs városa díszpolgárrá választotta s az erről szóló oklevelet tegnap délből nyújtotta át egy 30 tagból álló küldöttség.

A budapesti törvényszék tegnap hozott ítéletet a Csajthay-Dienes féle párbajügyben. Csajthay Ferenczet két heti, Dienes Mártont egy havi államtogházra ítélte.

Külföld.

Brassó, június 21.

A bécsi összes lapok konstatálják, hogy a királynak könnyű meghűlésből eredő reumatikus baja egészen jelentéktelen és különben is örövedetesen javult.

Ferencz Ferdinánd főherczeg t. hó 19-én Münchenből Bécsbe utazott. Luitpold régensherczeg kikísérte a pályaudvarra.

A pápa a legutóbbi konzisztoriumban tizenegy biborost nevezett ki.

Hong-Kong kormányzójának jelentése szerint, a legutóbbi héten 109 új pestis megbetegedés és azonkívül 117 halálozás történt elő.

Püspöklátogatás.

Brassó, jun. 21.

Székelyi Majláth Gusztáv gr. erdélyi püspök f. hó 23-án városunkba érkezik. Egy hónapnál tovább tartó bérma utja után az ő legkedvesebb gyermekei, a tanuló ifjuság körébe jön, hogy a jól végzett munka nyugalma nekik még édesebbé tegye. «Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket», a szent írás e szavaival jellemezhetnők őt legjobban, midőn az ifjuság körében látjuk. Hisz élénk emlékezetünkben van még most is a róm. kath. főgymn. mult évi záróünnepélye, melyet a szülők és gyermekeik előtt oly kedvessé tett az ő megjelenése. Az ifjuság iránti szeretete hozta őt ide az iskolai év elején tartott szent gyakorlatokra, ez tüzetett vele ki jutalmakat s ez nem engedi, hogy városunkon átmenjen a nélkül, hogy szereteteit meg ne látogassa s az érdemeseket személyesen meg ne jutalmazza.

A mily szeretettel veszi körül az ifjuságot, ép oly szeretettel csüng ez is rajta. Ezen szeretet és hálának fog kifejezést adni a róm. kath. főgymn. tanuló ifjusága szombatán, midőn szeretett főpásztora tiszteletére és segítő egyesülete javára «M a t i n é t» rendez.

A szépen összeállított program kedves élvezetet ígér, s az áldozatul hozott filéink pedig a brassói magyar nevelés ügyét egy lépéssel tovább viszik.

A nagyérdemű közönség figyelmét ez uttal is felhívjuk az alábbiakban olvasható meghívóra.

Meghívó. A brassói r. k. Főgimnásium ifjusága által folyó hó 24-én az „Orient-szálló” nagytermében d. e. 10¹/₂ órakor székelyi Majláth Gusztáv Károly gr. erdélyi püspök ur tiszteletére és segítő egyesületének javára tartandó Matinéra.

Műsor: I. megnyitó beszéd, tartja Czinege István helyettes igazgató. II. „Oh ég ura” ima Erkel F. „Bank-Bán” című operájából. Előadja az ifjusági férfikar. III. „A szentek unokáihoz”, Mindszentitől. Szavalja Szombati Ármán V. oszt. tanuló. IV. „Szülőföldem”, Erdődi K.-tól. Előadja az ifjusági vegyeskar. V. „Operette egyveleg”, Jaschik Gyulától. Előadja a gimnásiumi zenekar. VI. „A mohácsi temetés”, írta Tárkányi Béla. Szavalja Kozelka József VI. oszt. tanuló. VII. „Märzklänge”, Emerschitsch F.-tól. Szalondarab vonósnégyes kísérettel. Hegedűn előadják: Szabó Sándor VII. és Laskay Dénes VI. oszt. tanulók. VIII. Üdvözlő beszéd. tartja Kovács László VII. oszt. tanuló. IX. Jutalmak kiosztása. X. „Rákóczi Induló” Vegyeskar zongora kísérettel.

A belépőjegyek árai. I. hely 50. kr. II. hely 30. kr. Diákjegy 15. kr. Felülfizetések k8 szönettel fogadnak.

Dr. Lurtz K. tanítványai.

Brassó, június 21.

Hogy mennyire felháborította a távoli vidékek magyarságát Brassóváros képviselő-testületének azon határozata, a melylyel a magyar nyelvnek jegyzőkönyvi nyelvvé leendő emelése tárgyában beadott indítványt elvetette, azt élesen jellemzi az a kis bal eset, a mely a napokban a famosus határozat atyjával, dr. Lurtz Károly ügyvéddel megesett.

Nevezett ügyvédnek ugyanis valamely olyan ügylete volt a székely földön, a melynek lebonyolítása személyes jelenlétét igényelte. Lurtz Károly ügyvédnek azonban van annyi «Lebensphilosophiája», hogy felérte ésszel azt, miszerint «a z o l á h n a k m i n d e n t d e a m a g y a r n a k s e m m i t» szálló igévé lett mondás szerzőjének jó lesz legalább addig, míg egy kissé elhalványodik a történetek emlékezete nem mutatni magát a székely földön és ezért egy székelyföldi ügyvédet kért fel a maga helyettesítésére. Ez a székely ügyvéd azonban úgy gondolkozott, hogy a «m a g y a r n a k m i n d e n t, d e z ö l d s z á s z n a k s e m m i t» és ezért vissza küldte dr. Lurtz K. megkeresvényét azzal, hogy legnagyobb sajnálatára nincs abban a helyzetben, hogy dr. Lurtz Károlyt helyettesítse. Dr. Lurtz Károly más ügyvédhez fordult, de az is úgy tett és így tett a székelyföld minden ügyvédje, a kit megkeresett. Végre itthon Brassóban keresett helyettesítő ügyvédet. Hogy talált-e, arról hallgat a krónika. Azt hisszük, hogy m a g y a r ügyvédet nem talált.

Nem érdektelen az az eset sem, a mely Vizakna vasuti állomáson esett meg két száz nővel. Jegyet kértek az állomási pénztárnoktól — német nyelven. A pénztárnok kijelentette, hogy nem ad nekik, ha csak m a g y a r u l nem adnak kifejezést kívánságuknak; azon esetben pedig, ha a magyar nyelvet nem bírják, beszéljenek vele — oláhul. Ez a pénztárnok tehát egészen megfordítva applicálta dr. Lurtz K. elvét, mert azt tartotta hogy: «o l á h n a k m i n d e n t s z á s z n a k s e m m i t»! A két nő aztán végre talált egy harmadik nőt, a ki m a g y a r u l kért jegyet és kapott is.

Hát mi sajnáljuk ezt az esetet azért, mert azon derék száz nők kettejével történt meg, a kik iránt mi mindig a legnagyobb tisztelettel viseltetünk; hanem azt be kell vallanunk, hogy egészen magától értetődőnek tartjuk, mert abból a magból: «o l á h n a k m i n d e n t m a g y a r n a k s e m m i t» nem teremhet más gyümölcs mint az, hogy «m a g y a r n a k v a g y o l á h n a k m i n d e n t é s s z á s z n a k s e m m i t».

Azt hisszük azonban, hogy velünk született lovagiasságunknál fogva a szászokkal kivételt kell tennünk.

Olvasóink természetesen fogják találni, ha ezen két eset leírásakor azonnal eszünkbe jutott dr. Branovaczky Gusztáv a lengyel orvos és Kugler Ede a m a g y a r k i r. á l l a m v a s u t i p a t i k á r i u s. Milyen kedélyes dolog volna, ha ezeket is bojkottálnák olyan formán, hogy a gyógyszerészek nem fogadnák el Branovaczky G. receptjeit, a m. k. államvasutak tisztviselői és alkalmazottjai pedig nem vennék be a Kugler Edének a m a g y a r k i r á l y i á l l a m v a s u t a k p a t i k á r i u s á n a k a piluláit.

A tömösi csata évfordulója.

Brassó, jun. 21.

Tegnap közleményünk kiegészítésül adjuk még a következőket:

III.

Bartha Károly ünnepi beszéde.

Honfitársak, honleányok!

Mi célból gyűltetek az 50 év előtti koi e dicső színterére? Mi célból álltatok körül e véráztatta ormokat? Brilláns szónoklatot az emlékezet ez órájában egy roskadozó öregtől ne várjatok. Tűrjétek el, ha nemzetünk 50 év előtti koráról csak rövid vonásokban szólok, — ha annak nyomán feltárom e század közepén történeteket; szellőztetem e magyar Thermopilé véres viadalait, s az azutáni következményeket.

Hős vértől pirosult gyásztér, sohajtva kö- [szönltek,

Ósi dicsőségünk egykori fénye, Tömös!

Szemeim előtt képek vonulnak el,

A népemésző harcok napiból;

Véráldozók a szent örök jogért

S bérért ölk észak csodáiból.

És látom a bajnokok árnyait,

A vércsatakban elhullottakat.

Nemzetünk élethalál-harcban küzdött az ezer évet. Hittük, reméltük: megvirad még valaha. De a derület helyett mindig és mindig éj következett annyi századon.

A mult század közepe derületet mutatott; de a «mariamur pro rege nostro»-ra a sors egy század múlva más alakban hozta meg a feleletet.

A nemzet eszmélt, a nemzet műveltségben, jóllétben, jogban, szabadságban ohajtott élni. Ezeket, százezreket lelkesített a jövőben vetett hit és bizalom. Tenni, hatni ohajtott mindenki. Miért legyen a magyar-nak két hazája? Miért legyen a nemes törekvések útja elzárva? Miért ne lehetne a Magyar haza is művelt, erős és hatalmas?

«Az nem lehet, hogy ész erő

És oly szent akarat,

Hiában sorvadozzanak

Egy átok suly alatt!»

Metternik keze ólomként nehezedett a nemzetre, és a reakció lidércnyomása.

A hatás visszahatást szült. Kész volt a legnagyobb áldozatra, habár jöne is a nagyszerű halál.

Az 1848-iki márcziusi napok szétszakgatták a bilincseket. A szelidlelkű V. Ferdinánd szentesíté a vívmányokat.

De a titkos kéz másképp akart. Azt akarta: legyen Magyarország továbbra is osztrák provincia, legyen megfosztva jövőjének minden biztosítékától, szabadságától.

A koczka el lön vetve.

A titkos törekvésekre a magyar nemzet azt felelte: vagy élet vagy halál.

Fellázított minden nemzet a magyar ellen, «hogy nyomdokukon láng, ész, gyilok s rablás pusztítsanak s a század szebb reményei sirjokba hulljanak.»

Sok honfi dult kebelével, csüggetegen állt a hon sorsa fölött mint egykor bős Kaszszandra Trója romjain.

De a lelkesedés csúcsát művelt.

A szerzetes feledte fogadalmát, a pap letette palástját; az iskolák megürültek; tanulók, tanárok, ügyvédek, irnokok, iparosok, birtokosok, birtoktalanok, siettek a haza védelmére.

A nők levetették a női ruhát, s honvédnek öltözve siettek a táborba.

Volt példa rá, hogy egy atya gyermekével sorakozott a honvédekhez, mind e jelszó mellett:

„Önként állok a hon zászlója alá,
Édes hazám szeretete visz reá.”

Háromszéken újra feltalálják a löport és gyutacs-készítést; Gábor Áron ágyukká önti a tornyok harangjait.

Urak, mágnások, mázsáslag küldik a haza oltárára ezüst készleteiket.

És a lelkesedés csudákat is művelt. Piski, Szeben, Szolnok, Branyicskó, Hatvan, Isaszeg, Tápió-Bicske, Nagy Sárló tanuskodnak az egykori honvédség hőstetteiről.

A felkelt nemzetek legyőzve, Vindischgrätz, ki feltétlen megadást követelt: 130.000 emberével a hazából kiszorítva.

De a reakció nem táradt ki.

Az osztrák sereg újra szervezkedett. A muszka is megjött. Fél Európa 400.000 emberrel rohanta meg hazánkat, kikkel mi csak 152.000 fegyveres honvédet állíthattunk szembe.

A magyar nemzet elfogadta az egyenlőtlen harcot.

Honfitársak, honleányok, kik itt állunk a magyar szabadságharcz e klasszikus földén nézzünk áhitatos kegyelettel az 50 év előtt' itten történetekre.

1849-iki márcz. 21-én e tömösi szoroson üze ki Szabó Nándor honvédezredes Puchner 12.000 emberét és Engelhardt muszkatábornok 5.000-nyi segédhadát.

Szép tavasz kezdet!

Annál szomorubb a tavasz vége!

Itt e magyar Thermópilén, e tömösi szoroson át tört be Erdélybe egyik legnagyobb muszkasereg, 28.636 ember, 56 ágyuval Lüders alatt. Már jun. 17-én mutatkoztak Issáknál muszkacapatok. Jun. 18-án megérkezett oda az egész tábor, kiket négyszögbe állítva, fanatizáltak muszkapapok a betörés alkalmára.

Nekünk e tájon csak 4000 emberünk volt 5 ágyuval, kikből 1500 a törösvári szorost védte.

Nézzetek fel a Predeálra, annak ormain volt az első sánczozat. Abban vett állást Szabó Nándor 3 ágyuval s 2500 székely hőssel. Ott Szabó parancsnokolt.

Jun. 19-én Sinajából felindult a muszkatömeg. A mieink erdei virágokkal borítva fővegeiket, mint hajdan Leonidas és társai huzódtak alá, a muszkák elébe. Dik, a muszkák vezénylő tábornoka, 8 zászlóaljot tolt előre és több üteg ágyut. A mieink a a tuleróvel folyton harczolva huzódtak fel a predeáli sánczokba; több tisztünk muszka-csáköval a kard hegyén.

A sánczoknál a véres küzdelem teljes erővel tört ki; ember ember ellen, kard kard ellen.

Háromszor intéztek a muszkák a sánczok ellen rohamot, de mindannyiszor visszavetettek a sánczvédők s a magaslatokon felállított lövészeink által. Ekkor esett el párviadalban Kosztin, a kozakok ezredese.

Végre Lüders és Dik ujjabb meg ujjabb zászlóaljakat vitetett a csatába, s kis seregünk tartva a bekerítéstől, még áznapi, azaz jun. 19-én levonult a felső tömösi sánczozatokba. De az minden oldalról magas hegyek által domináltatik, nem tartható, levonultak ide, e Magyarvár ormaihoz, a harmadik sánczozathoz.

Itten már Kiss Sándor ezredes parancsnokolt.

Öt használható ágyu 56 muszkaágyu ellen, 2.000 székely honvéd 28.000 muszka ellen.

Felvirradt a magyar történelemben örökké emlékezetes 1849-iki jun. 20-ka. Vajjon a pirkadó hajnal ott találta-e mindazokat, kik a Predeálon a megelőző nap küzdelmeiben ott valának? Nem. Voltak köztük kis csapatban, kik a szomszéd szász községekből valának besorozva, azok az éj sötétjében eltűntek. Kovács nevű magyar tisztjüket nem látta senki többé; gondolhatni mi sors találta.

Lüders és Dik már kora reggel 14 zászlóaljat mozgósított ellenünk jobbról és balról a sűrűségben. A szoros hosszában egy muszka-dandár nyomult előre.

Kis Sándor ezredesünk az erdőségben amott két oldalról elállta a sűrűséget. Az őt ágyut ide az ormokra helyezé. Bent alant a lovasság és tartalék.

Nézzetek amott fent azt a tisztást, ott állt a muszka vezérkar.

Már reggel megkezdődött a dörgedelmes harcz; ágyuk dörgése reszketteté meg a bérczeket. A muszkák négyszer intéztek rohamot a sánczokra, de mindannyiszor visszanyomattak. Az ágyukat kartárcstávolba tolták előre, mindhiába, visszavetettek.

Honvédeink, a hős székelyek, jobbról-balról a sűrűségben a jó védállásból, puskatűzzel terelek vissza az elényomuló muszkákat.

Ekkor kapott sebet Dik, a muszka vezénylő tábornok.*)

De közelgett a válság órája.

Mig a tél folyamán egy berlini német emigráns, aSinaiában kalugernak állva, onnan mint kém szolgálta a magyar ügyet: addig egy erdélyi Efiáltes, nem magyar, egy volt erdőtiszt, ki ismerte a hegyek közt az ösvényeket, a muszkák egy részével megkerülé harczoló honvédeinket.

Nézzetek ama sziklacsucsot, oda hatott fel egy csomó muszkalövész. Kis ezredes alól a lovát kilövék; balkarját egy golyó találta, bal czombjába egy golyó furódek. Még ekkor is egy más lóra emelte magát, tovább is akart vezényleni.

Eközben a muszkák mind sűrűbben ereszkedének le ama meredekokről. Honvédeink, hogy be ne kerítettessenek, vonultak vissza, hogy más csatatérekben egyesülve, tovább harczoljanak.

Kis ezredes elfogatott, Csernoviczba vitetett, ott sebeit felszakgatá és meghalt.**)

Honfitársak, honleányok, így végződék 50 év előtt e tömösi dicső, de szomorú dráma. Tömerdek az elhulltak száma.

És ti tömösi névtelen hősök, ki e bérczek közt alusztok a pihentető hantok alatt, áhitatos kegyelettel borulunk le emléketek előtt.

Nyugosznak ők, a hős fiuk

Duló csaták után,

Nyugosznak ők, sirjok fölött

Zöldel bokor, virráig.

Márványlapokra tettöket

Örök betüvel

A történet komoly-szavu

Muzsája vési fel.

*) V áncsa János, tatangi tüzerkáplár, földözte fel a muszka vezérkar figyelő helyét, ő lőtt közéjük. Dik tábornok, hihetőleg akkor kapott sebet.

*) Kis ezredes a visszavonuláskor egy szekérre helyezték, a szekér Bácsfalú végébe egy sánczba bedőlt, akkor fogatott el.

Mint vitanak, mint estek el

Szabadság harcain:

Beszéll a vándor-rege

Utódok sirjain.

És a vég? . . . Nem itt volt még a vég; két hónapon át tartott még a magyar élet-halál harcza.

Végül meg lőn Világosnál a nagy temetés.

(Vége köv.)

HIREK.

Brassó, június 20.

— Személyi hír. M e t i a n u János metropolita ma d. u. a gyorsvonattal visszautazott Nagy-Szebenbe.

— Hipnotizált anyós. A szombat esti jótékonyczélu előadás iránt városszerte általános az érdeklődés. A próbák tegnap megkezdődtek. Jegyek már most kaphatók lapunk kiadóhivatalában. A t. színibérlok helyei csütörtök délig tartatnak fenn ép azért ismételtlen kérjük őket, hogy a jelzett időig jegyeiket váltsák ki.

— Lopás. Dinka István ny. m. kir. csendőr-örmeister cselédje Román Mária, gazdájától ellopott hat darab leveses kanalat. A megtartott motozás alkalmával a cselédnél megkapták a kanalakat. A rendőrség a tolvajt átadta a törvényszéknek.

— Egy érdekes jelentés. Seps-Szant-György várospolgármestere ifj. Gödri Ferencz a napokban tette közzé Háromszék vármegye székhelyének közállapotairól szóló jelentését. Legérdekesebb része a jelentésnek az, hogy az elmúlt év folyamán nem kevesebb mint 222 utlevelet adtak ki és ezekkel 319 ember költözött ki az országból, vissza ellenben csak 119-en jöttek. A jelentés a rossz gazdasági viszonyoknak, a gyáripar által elnyomott kisipar tengésének s az ugynevezett romániai vámháborúnak tulajdonítja ezt a szomorú jelenséget.

— Iparstatisztika. Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter az összes hazai kereskedelmi és iparkamarákat mult hétfőn értekezletre hívta össze, egyrészt meghalgtatandó a kamarák véleményét a közelebből folytatba teendő nagy iparstatisztikai felvétel tekintetében, másrészt megállapítandó, hogy milyen értékben vonassanak be ebbe az iparkamarák. Az értekezlet kimondta, hogy az ipar statisztika eszméjét üdvösnek tartja. Megállapodott abban is, hogy a kamarák közreműködése csak annyiban vételessék igénybe, hogy a kamarák tájékoztassák az összes gyárakat a miniszter szándékáról.

— Párisi kiállítás. Az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás már április hó első felében nyilván meg, figyelmeztetjük a magyarországi kiállítókat, hogy a kiállítási tárgyaknak a szabályzat értelmében legkésőbb 1900. évi február hó derekáig a helyszínén kell lenniök és hogy ennéltozva a tetemes időt igénylő szállítások már a folyó év deczember havában fognak megindulni. A kiállítóknak tehát saját érdekükben igyekezniök kell, hogy a kiállításra küldendő tárgyaikkal minél előbb elkészüljenek, illetve azokat a f. évi november hó 15-től deczember hó 15-terjedő időközben,—a menyiben a szállításról nem gondoskodnak közvetlenül,—ig a m. kir. kormánybiztosságnak rendelkezésére bocsátassák. A szállítás, csomagolás stb. részleteiről az egyes kiállító külön szabályzat utján kellő időben tájékoztatást fognak nyerni.

Hirdetmény.

A brassói izraelita hitközség a belváros árvaház-utca 31 és 33 házsza-mok alatti telkein egy új templom építését határozván el, ennek fogantatása végett az elkészült tervek és előirányzatok szerint írásbeli versenytárgyalás fog tartatni 1899. évi július hó 10-én délután 3 órakor a hitközség irodahelyiségében Kórház utca 67 szám alatt a következő munkálatok felett:

1. Föld- és kőmives munka előirányzat szerint	26245	frt	81	kr.
2. Kőfaragó munka	"	"	981	frt 92 kr.
3. Acsmunka	"	"	4259	frt 08 kr.
4. Asztalos munka	"	"	3455	frt 23 kr.
5. Lakatos munka	"	"	9412	frt 18 kr.
6. Bádógos munka	"	"	3251	frt 41 kr.
7. Födélfedő munka	"	"	467	frt 14 kr.
8. Üveges munka	"	"	796	frt 14 kr.
Osszesen	48868	frt	91	kr.

Ajánlatok elfogadtatnak úgy egyes mint az összes munkákra együttesen.

A tervek és költségelőirányzatok egészen a versenytárgyalás napjáig — a szombati napok kivételével — naponta délutáni 3—5 óra közt a hitközségi irodában — Kórház utca 67 szám alatt — betekintheők.

A zárt írásbeli továbbá 50 kros bélyeggel és a felajánlott építési összeg 5 százalékával mint bántapénzzel felszerelt ajánlatok legkésőbb a versenytárgyalás megkezdéséig Kupferstich Manó hitközségi elnökénél benyújtandók.

Ugy a követelt építési összeg mint a netaláni árleengedés számokban és betűkben pontosan kiírandó, végül köteles ajánlattevő kijelenteni, hogy a terveket, előirányzatokat és feltételi pontokat, szerződési pontozatokat ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti.

Brassó, 1899. évi június hó 20-án.

A brassói izraelita hitközség előljárósága
Kupferstich Manó.

Eladó

teherhúzásra és kocsiba fogva egyaránt alkalmas 5 ló, esetleg egyenként is. Czim a kiadóhivatalban.

Szabad kézből eladó

egy ház

11 ezer forintért, Kut utca 17. sz. a. a közuti vasut megállóhelynél.

Bolt és italmérési helyiséggel, husvágó szék és nagy kerttel igen szép telken.

Tudakozódni ugyanott.

Csődtömeg árverés.

Kohn Adolf tatrángi 274 ház szám alatti üzletében levő bolti áruk, női ruha szövetek, kendők, harisnyák, gomkötő áruk, gyapottak, kevés fűszeráru, koporsók és temetkezési cikkek a bolti berendezéssel együtt (leltár 1—1256 és 1262—1273 sz. a.) f. évi június hó 23-án d. u. 3 órakor tömeggondnok irodájában (Brassóban Kapu-u. 24. sz. a.) zárt és azután nyílt ajánlati tárgyaláson készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek eladatnak.

Az eladásra kerülő áruk beszerzési ára 5881 frt 80 kr. kikiáltási árak 3248 frt, 42 kr. a melyen alul el nem adatnak.

A leltározott butorok (1274—1290 t. a.) pedig f. évi június hó 30-án délután 3 órakor fognak nyílt árverésen a helyszínen (Tatráng 274. h. sz. a.) eladatni.

A részletes föltételek a tömeggondnok irodájában megtekinthetők, a hol a leltár is az érdeklődők rendelkezésére áll. —

Brassó, 1899. június hó 20-án.

Zakariás János dr.

286 1—.

ügyvéd, tömeggondnok.

Laptulajdonos: Trattner H. Nyomtatott „Brassói Lapok” nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társ.

Tudósítás!

Alattirt, van szerencsém, a n. é. építőközönség becses tudomására hozni, hogy minden az építési szakmába vágó javításokat, átalakításokat és új építkezéseket jutányos árban fölvállalok és azokat gyorsan, tartósan és pontosan elkészítem. Továbbá készítek belső helyiségekben sima és diszvakolatot gipszből (Stukmunka) mely vakolat azon előnnyel bír, hogy azon helyiségek, melynek falai így vannak vakolva rovarmentesek: ugyszintén ajálkozom tervrajzok és költségvetések kivitelére.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

Kiváló tisztelettel

Libik Károly

vizsgázott kőmives mester.

Iroda: Fekete-utca 2. szám.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy szombaton június 17-én

czukrázdámat

a Lópiaczon 31 sz. a. megnyitottam.

Mindig azon törekedve, hogy készítményeim u. m. torták, sütemények, és bonbonok a legtökéletesebbek legyenek, egyszersmind azon leszek, hogy egy kitűnő kávé és legfinomabb liquörök kiszolgálása által minden igénynek eleget tehessek.

Midőn még megjegyezni bátorodom, hogy a nevezetesebb politikai lapok és képes folyóiratokkal rendelkezem, arra kérem a n. é. közönséget, hogy engem vállalatomban támogatni sziveskedjen.

Mély tisztelettel

SEIDEL G.

Bolonya, Malom-utca 12 szám alatt egy 5 szobás, három szobás és két két-két szobás

lakás

Szt.-Mihály naptól kiadó.

Bővebbet ugyanott.

AZ

„Orient” (Nr. I.)

szálloda és étterme

zona villás reggeli dús választékban
à 6 kr.

egy pohár eredeti kőbányai sör 8 kr.

Gazdag déli és esti étlap

leszállított árak mellett.